ఫ్యాన్సీ డ్రెస్ పార్టీ

మురళీ ఆఫీసునుంచి వచ్చేసరికి రోజూలాగే లలిత ఫైర్‌ప్లేస్‌ముందు కూర్చొని ఏదో అల్లుతూంది. రాగానే ఆమె నుదుటిమీదో, బుగ్గమీదో చిన్న ముద్దుపెట్టి, పక్కని కూచుని కబుర్లు చెప్పడం అతనికి అలవాటు. కాని, ఇవాళ ఆమెని చూడనట్టుగానే తన గదికి వెళ్ళి సూట్‌కేస్ సర్దుకోడం ప్రారంభించాడు. 'ఇంకా కోపం తగ్గలేదన్నమాట.' లలితకి నవ్వొచ్చింది. చేతిలో సామాను పక్కనున్న బల్లమీదపెట్టి, భర్త గదిలోకి వెళ్ళింది.

"డార్లింగ్!" అప్యాయంగాపిలిచింది.

"ఊఁ!"

"ఈవాళ్ళకూడా అలా మూతి ముడుచుకుని వుండకు, ప్లీజ్!"

టీజింగ్‌గా అంది లలిత.

"నేను క్లబ్బులో దిగి నీకు కారు పంపిస్తాను" అన్నాడు మురళీ సూట్‌కేసి మూత బిగిస్తూ.

"ఈవాళ సరదాగా వుండవలసింది బోయి ఇలా వుంటే ఎలా?"

అతని కోపం తగ్గించడానికి ప్రయత్నించింది లలిత.

మురళీ జవాబు చెప్పలేదు.

"నే వెళ్తున్నాను" అన్నాడు.

"టీ?" అడిగిందామె.

"అక్కర్లేదు. క్లబ్బులో తాగుతాను."

సూట్‌కేస్ పట్టుకుని పోర్టికోలో కారు దగ్గరికి నడిచాడు మురళీ

"అయితే నాకు కారూ పంపక్కర్లేదు" కోపం అభినయించింది లలిత, అతన్ని అనుసరిస్తూ.

"సరే" స్టార్ట్ చేశాడు మురళీ.

"నిజంగా పంపొద్దు" ఇంజను హోరులో వినిపించేలా గట్టిగా అరిచింది లలిత. "మిసెస్ గ్రే నన్ను పిక్ చేస్తానంది."

'సిల్లీ డార్లింగ్. చిన్నపిల్లాడు మొత్తరు' అనుకుంది లలిత. ఎంత స్వల్పవిషయానికి ఎంత రభస! మొగాళ్ళంతా ఇంతే. లాలించి లొంగదీయవలసిందేకాని వీళ్ళతో తర్కించి లాభంలేదు. ఇంతగొడవా తను రాత్రి ఫ్యాన్సీడ్రస్ పార్టీకి వేసుకోదలచిన డ్రస్ గురించి అంటే ఎవరైనా నవ్వి పోతారు.

ఎన్నోనాళ్ళుగా ఈ నాలుగురోజుల కోసం ఎదురుచూస్తూంది లలిత. టీతోటల్లో జీవితం ఎంతో ఒంటరిగా వుంటుంది. ఇక్కడ చాలా భాగం కూలీలే. కొద్దిమంది గుమాస్తాలూ, ఫ్యాక్టరీ సిబ్బందీకూడా వుంటారు. మేనేజ్‌మెంట్ హోదాలో వున్నవాళ్ళు వీరితో కలవడం ఎలానూ పడదు. పోతే మిగిలినవాళ్ళు, తోటలోని మేనేజరూ, అసిస్టెంటు మేనేజర్లూ, ఇరుగు పొరుగు తోటల్లోని మేనేజర్లూను. ఒక్కొక్క తోటలో సాధారణంగా ఒక మేనేజరూ, ఒక రిద్దరు అసిస్టెంట్ మేనేజర్లూ ఉంటారు. వీరి బంగళాలుకూడా ఏమంత దగ్గరదగ్గరగా ఉండవు. తనూ, మురళీ ఉండే బంగళానుంచి ఇంకొక అసిస్టెంటు మేనేజరుబంగళా మూడు మైళ్ళు. మేనేజరు బంగళా మూడున్నర మైళ్ళు. సాధారణంగా సాయంత్రాలు తాము ఏదో ఒక బంగళాకి వెళ్ళడమో, వాళ్ళు తమ బంగళాకి రావడమో పరిపాటి. అదీ లేకపోతే మతిపోయినట్టుంటోంది. ఒక్కొక్క రోజున ఏదో అడ్డుతగలడంవల్ల రాలేమని మిసెస్ హార్డీ కాని, మిసెస్ సేత్ కాని ఫోనుచేస్తారు. అనాడు లలిత ఉత్సాహం అంతా నీళ్లుకారిపోతుంది. సాయంత్రం అయిదుదాటింతరవాత ఫోను మోగిందంటే తన కిదే భయం. మిసెస్ సేత్‌కి తలనొప్పిగాఉంది రాలేనని చెప్పడానికి పిలుస్తుందేమో. కాకపోతే, హార్డీస్‌వి చూడడానికి ఎవరైనా స్నేహితులు అనుకోకుండా వచ్చారేమో.

సి. రామచంద్రరావు

ఏం రోజా! అయితే, అటువంటప్పుడు కూడా లలిత సాయంత్రాలు ఇంట్లో కూచోలేదు. పక్కతోటల్లో స్నేహితుల ఇళ్ళకి ఫోనుచేసి తాము వస్తున్నామనో వాళ్ళని రమ్మనో చెబుతుంది. కాని అస్తమానూ పక్కతోటలకి వెళ్ళడం సాధ్యంకాదు. తోటకీ, తోటకీ కనీసం ఎనిమిదిమైళ్ళ దూరంఉంటుంది. కొన్ని తోటలు ముప్ఫయి, నలభయి మైళ్ళ దూరంలోకూడా ఉన్నాయి. పైగా మురళి నాలుగు దాటింతరవాతకాని ఇంటికిరాడు. పోనీ రాగానే బయలుదేరుతాడాఅంటే అదీలేదు. అతడు టీ తాగడం ఒక పెద్దతతంగ్గం. అచ్చం ఇంగ్లీషు దొరగారు తాగినట్టు తాగాలి. బేరరు ట్రేలో పాలూ, పంచదారా, స్ట్రైవరూ అన్నీ పెట్టి తీసుకురావాలి. కలిపి తెచ్చిన టీ ఎన్నడూ ముట్టుకోడు. 'వీ రుచులు బేరరుకి నీ కంటే బాగా తెలుసును. వాడిని కలపనియ్య' మంటే మూతి ముడుచుకుంటాడు. మురళి మూతి ముడుచుకున్నప్పుడు చూసి నవ్వడం లలితకి సరదా. అందుకనే అస్తమానూ అతన్ని వేళాకోళంచేస్తూ ఉంటుంది. సాధారణంగా తమాషాకోసం అతన్ని తొందరపెట్టినా, ఎక్కడికయినా వెళ్ళబోతున్నప్పుడు అతనుచేసే ఆలస్యంమాత్రం ఆమె సహించలేదు. టోస్టుకి వెన్న, జామ్ రాయడం ఒక గంట. టీ కలుపుకోవడం సరేసరి. తరవాత స్నానం. నెమ్మదిగా బట్టలు వేసుకోవడం. ఈ లోపున పుణ్యకాలం కాస్తా అయిపోతుంది. అతను తయారయే లోపున మూడు బ్రిడ్జిరబ్బర్లు పూర్తి చెయ్యొచ్చు అంటుంది లలిత. అంత అవసరమైతే ఆమెని వెళ్ళిరమ్మంటాడు. నిజానికి, పనినుంచి అలిసిపోయి వచ్చిం తరువాత మురళికి ఎక్కడికీ వెళ్ళబుద్ధి వెయ్యదు. టీ, స్నానం ముగించి రేడియో సన్నగా పెట్టుకుని, ఏ లైఫ్ మేగజీనో, సాటర్‌డే ఈవినింగ్ పోస్టో తిరగేస్తూ కబుర్లుచెప్పుకోడం అంటే అతనికి సరదా. అయితే లలితకోసం తప్పనిసరిగా బయలుదేరుతాడు.

"ఎంత విసుక్కున్నా నాకోసం ఏమైనా చేస్తాడు." ఆమె ముఖం తృప్తిగా వికసించింది. 'రియల్‌డార్లింగ్' అనుకుంది. మళ్ళీ ఆమె ఆలోచన టీ తోటల్లో దినచర్యలమీదికి పోయింది.

పాపం, పనిరోజుల్లో సాయంత్రాలు మురళిని ఇంటిదగ్గరే ఉండనిచ్చి తను హేరాసెస్ బంగళాకో, చెంగప్పాస్ బంగళాకో వెళ్ళకూడదూ! దగ్గరే కూడానూ! అయితే ఈ కొండల్లో డ్రైవ్ చెయ్యడం ఆమెకి సుతరామూ పడదు. కొండంతటిలోనూ ఒక్క ఫర్లాంగు తిన్నని రోడ్డు చూసిన పాపానపోలేదు. అస్తమానూ రోడ్డుకి గుడ్లప్పగించి తను కూచోలేదు. ప్రమాదవశాత్తూ కారుకి ఏ కొంచెం దెబ్బతగిలినా ఇంక ఆడవాళ్ళ

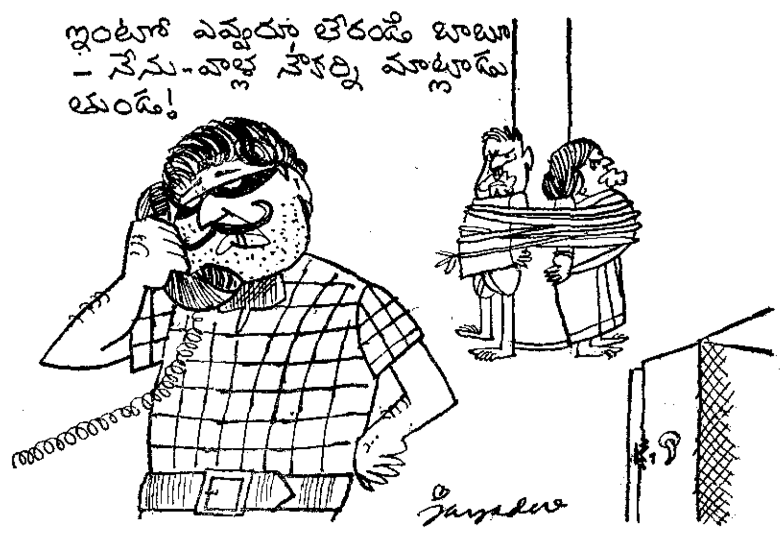

డ్రైవింగ్‌మీద మగవాళ్ళు చేసే వేళాకోళాలకి అంతూపంతూ ఉండదు. క్రిందటి శనివారం క్లబ్బుకి తనుడ్రైవ్‌చేసినప్పుడు పేత్, క్రిష్ ఎంత గొడవచేశారు! ఇంతకీ తను చేసిందేమీలేదు. రోడ్డుకి కుడివేపున డ్రైవ్ చేసిందట. అందుకని ఎదురుగా వచ్చే లారీ వెళ్ళడానికి చోటు లేకపోయింది. ఈ రోడ్డుకి కుడి ఎడమ వేపుకూడానా అనుకుంది. ఇంత సన్న రోడ్డు ఏ పక్కనున్నా ఇంకొక కారు వెళ్ళడానికి చోటుండదు. అయినా లారీ డ్రైవరు ఏమీ అనలేదు పాపం. జాగ్రత్తగా రివర్స్ చేసుకుని వెళ్ళడానికి చోటు ఇచ్చాడు. అతనికి లేని బాధ ఈ మొగాళ్ళ కెందుకో?

అయినా, క్లబ్బుకి వెళ్ళడం పెద్ద గొడవ. తమ బంగళానుంచి క్లబ్బుకి పదిహేను మైళ్ళ తాచుపాములాంటి మెలికలు తిరిగిన రోడ్డు! వారానికి మూడుసార్లు మురళీ, తనూ క్లబ్బుకి వెళతారు. నిజానికి శనివారాలు, మంగళవారం తప్ప మిగతారోజులు క్లబ్బు చిన్నబోయినట్టుంటుంది. ఆ రోజుల్లోకూడా చూసిన మొహాల్నే మళ్ళీ చూడడం, చెప్పిన కబుర్లే తిరిగి చెప్పుకోడం.వారం వారం ఒకేరకం జీవితం. ఒక్కొక్కప్పుడు విసుగుపుట్టినా, ఫంక్షన్ రోజుల్లో క్లబ్ నిండుగా వుంటుంది. నెలకొకసారయినా ఏదో వంకమీద, టాంబోలా ఈవినింగ్ అనో, బ్రిడ్జిగేమ్ అనో, లిన్టడ్రైవ్ అనో, రగ్గర్ వీక్ ఎండ్ అనో, క్లబ్ డే అనో, క్రిస్మస్ ఈవ్ అనో ఏదో

పేరుపెట్టి మంచి డాన్సు, డిన్నరూ ఏర్పాటుచేస్తారు. వాటికోసం కాచిపెట్టుకుని కూచుంటుంది లలిత.

ఈ పార్టీల్లోకూడా ఎంతో ఉత్సాహవంతమైంది ట్రయాంగ్యులర్ రగ్గర్ వీక్ ఎండ్. వీక్ ఎండ్ అని పేరేకాని నాలుగురోజులు పార్టీలు జరుగుతాయి. నీలగిరీస్‌నుంచీ, కొచ్చిన్‌నుంచీ, మునార్‌నుంచీ, టీ లోకానికి సంబంధించిన ఆఫీసర్లు, వాళ్ళ భార్యలు, పిల్లలు అంతా వొస్తారు. వచ్చేది రగ్గర్ పుట్‌బాల్ ఆటలకే కాని ఆటకంటే ముఖ్యమైంది, ప్లాంటర్స్ అందరూ కలిసి కులాసాగా కాలంగడపడం. ఆ రోజుల్లో క్లబ్బు కొత్తశోభతో వెలుగుతుంది. కొత్తమొహాలు, కొత్త తమాషాలు, కొత్తకబుర్లు, కొత్త అనుభవాలు. కనీసం మూడేసి నెలలకి ఒకసారయిన బయటి క్లబ్‌మెంబర్లని పిలవడమో, ఇక్కడి మెంబర్లు ఆ క్లబ్బులకి వెళ్ళి రెండు మూడు రోజులు గడపడమో చేస్తే కాని ఆనమలైన్స్‌లో సోషల్ లైఫ్ నీరసించి పోతుందనుకుంది లలిత.

ఈ ఏడాది ట్రయాంగులర్‌కి లలిత ఎదురుచూడడానికి ఇంకొక ప్రత్యేక కారణం వుంది. ఈసారి అతిధిసత్కారానికి ఏర్పడ్డ కమిటీలో లలిత మెంబరుగా ఎన్నిక అయింది. క్లబ్బు అలంకారాలకీ, పార్టీల ఏర్పాట్లకీ తను బాధ్యత వహించింది. ప్రతిఏడాదీ ఈ వీక్ ఎండ్‌కి మూడు డాన్సులుండాలి. ఈ ఏడాది ఒక చిన్న డాన్సుని ఫ్యాన్సీ డ్రస్ పార్టీగా తను మార్చింది. అమోఘం అన్నారందరూ. తను మురిసిపోయింది. విసుగూ విరామం లేకుండా ఫ్యాన్సీడ్రస్ డాన్సుకి నెలలతరబడి ఏర్పాట్లుచేసింది. చివరికి పార్టీరాత్రి వచ్చింది. ఎంతో ఉత్సాహంగా మురళీ, తనూ వెయ్యబోయే వేషాలగురించి గొప్పలు చెప్పుకుంటూ తగువులాడుకుంటూ, నవ్వుకోవలసిందిపోయి, పరిస్థితులు ఈ విధంగా పరిణమించాయి.

జరిగిందేమీ పెద్ద సంఘటనకాదు. రెండు రోజులక్రితం లలితకి కొంచెం తలనొప్పిగా వుండి, మురళిని ఆస్ప్రో మాత్ర ఒకటి ఇవ్వమని అడిగింది. మాత్ర తన వార్డ్‌రోబ్‌లో మూడో అరలో వుందని తాళాలు అందిచ్చింది. మురళి, ఆస్ప్రోతోపాటు తెల్లని పొడుగాటి 'కిమో'నో వార్డ్‌రోబ్ లోనుంచి తీసుకువచ్చాడు.

"గుడ్‌నెస్, ఈ చెత్త డ్రస్ ఫ్యాన్సీడ్రస్ పార్టీకోసమా డియర్?" అని అడిగాడు.

ఈ పార్టీకోసం ఎంతో శ్రమపడి ఆలోచించి. ఆలోచించి ఈ జపానీస్ "కిమోనో" తెప్పించుకుంది. లలిత, టోకియోలో ఇండియన్ ఎంబసీలో వున్న తన స్నేహితురాలిద్వారా. "కిమోనో" గైషా యువతుల మేకప్, ఆభరణాలూ, అన్నీ తెప్పించుకుంది. మురళికికూడా ఈ విషయం పొక్కనివ్వలేదు. అదికాకపోయినా, ఫ్యాన్సీడ్రస్ పార్టీకి వెళ్ళబోతూ, వెయ్యబోయే వేషాన్ని ముందే అందరికీ తెలియపర్చడంలో తమాషా ఏముంది? భార్యాభర్తలుకూడా ఒకరివేషం ఒకళ్ళకి చెప్పుకోకూడదు. రాత్రి పన్నెండు గంటల తర్వాత వేషాలు తీసేసినప్పుడు మురళి వచ్చి 'ఆ కిమోనోలో అందాలరాణివి నువ్వా?' అంటే! అంత సన్నిహితంగా ఎరిగిన భర్తనే తను వేషంలో ఏమార్చగలిగితే! 'ఈ కిమోనోలో నన్నెవ్వరూ గుర్తుపట్టలేరు' అనుకుంది. అందుకే దాని విషయం అంత గుప్తంగా దాచిపెట్టుకుంది ఇప్పుడు మురళి తన రహస్యాన్ని బయటికి లాగాడు. దానికూడా లలిత అంత చింతించలేదు. గత రెండు మాసాలుగా తన పంచప్రాణాలూ అయిన "కిమోనో" చెత్తవేషం అన్నాడు. లలితకి ఒక్కసారిగా చెప్పలేనంత కోపంవచ్చింది

"నా డ్రస్ ఎందుకు తీశావ్?" అని అరిచింది.

మురళి ఆశ్చర్యపోయాడు. లలిత ఇలా అరవడం అతనెప్పుడూ వినలేదు.

"పెట్టేస్తాన్లే" అన్నాడు. ఏమనాలో తోచక. పాపం, తలనొప్పి ఎక్కువగా వుందేమో అనుకున్నాడు.

"ఇంకొకళ్ళ వార్డ్‌రోబ్ కెలకడం ఏం బుద్ధీ?" అంది లలిత మళ్ళీ. ఎందుకు లలిత కఠినంగా అందో లలితకే అర్థంకాలేదు. వెంటనే నాలుక కరుచుకుంది. కాని ప్రయోజనం లేకపోయింది. మురళి ఎంతో నొచ్చుకున్నాడు. ఈ రెండురోజులుగా అతను ముభావంగా వున్నాడు. ఎన్నివిధాల ప్రయత్నించినా లలిత అతన్ని మాటల్లో పెట్టలేకపోయింది. తన ప్రవర్తనకి క్షమాపణ చెప్పడానికికూడా లేదు. నిజంగా తను మురళిని నొప్పిద్దామనుకోలేదు. తెలియకుండా నోరు జారిపోయింది. పోనీ తను అన్నమాటలైనా అంతచెడ్డవికాదుగా? అతను ఎందుకు అంతగా నొచ్చుకోవాలి? మురళి తన డ్రస్‌గురించి ఒక్కమాటకూడా లలితతో చెప్పలేదు. ఆమె అడగనూలేదు. మరి తన డ్రస్ చూడడానికి అతనికేం అధికారంవుంది? మళ్ళీ అనుకుంది లలిత. అనుకోకుండా "కిమోనో" అతనికి తటస్థపడింది. అతని తప్పేమీకాదు. సరే, మురళి తప్పేమీలేదు, అంతా తనదే-తప్పు ఒప్పుకుంటుంది. ఇంకా కోపం దేనికి? తను "కిమోనో" వేసుకోవడం మురళికి ఇష్టంలేదేమో. కాని పార్టీ ఇంత దగ్గరలో పెట్టుకుని ఇంకొక డ్రస్ సంపాదించడం సాధ్యమా? ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు లలితకి. ఏమైనాసరే, ఈ

రాత్రి మూతిముడుపులతో గడపకూడదనుకుంది.

*　　*　　*

ఏనమలై క్లబ్బు కోలాహలంగా వుంది. నవ్వులూ, గ్లాసుల గలగలా, బెలూన్లు పగులుతున్న గీకారం, బ్యాండు గోలా, ఒకదాంట్లో ఒకటి కలిసిపోయి అనిర్వచనీయమైన ఆహ్లాదం క్లబ్బంతా ఆవరించివుంది. డాన్సు ఫ్లోర్‌మీద అప్పుడే అరడజను జంటలు డాన్సు చేస్తున్నారు. బ్యాండు స్లోట్రాట్ మోగుతూంది. ఒకటి రెండు స్లోనెంబర్ల తరువాత స్థాయి హెచ్చుతుంది. జాజ్ మ్యూజిక్‌లోకి దిగుతుంది. ఇంకొంతసేపటికి బ్యాండ్ లీడరు ఇంకా ఉత్సాహవంతమైన నెంబర్లు మొదలుపెడతాడు. తరవాత డాన్సుఫ్లోర్ మీదవున్న జంటలు ఏది కోరితే అది వాయిస్తాడు. కొన్ని చిలిపిగా వుంటాయి; కొన్ని కొంటెగా వుంటాయి; కొన్ని హెచ్చు స్థాయిలో వుంటాయి. వాటి గమనానికి ఆడవాళ్ళు తట్టుకోలేరు. మగవాళ్ళు నవ్వుతారు. వాళ్ళని తమంత త్వరగా తిప్పడానికి ఈడ్చేటంత పర్యంతం చేస్తారు. ఇంకొందరు పార్ట్నర్లని గాలిలో ఎత్తి తిప్పుతారు. అదంతా ఒక సరదా. ఆ సరదాలన్నీ ముందు ముందు వున్నాయి. ఇప్పుడు మొదలు కాబట్టి స్లోనెంబరుకి డాన్సు చేస్తున్నారు. కాని అందరూ రాబోయే డాన్సులమీద మనసు పెట్టుకునేవున్నారు. కొందరు ఇంకా డాన్సులోకి దిగనేలేదు. డాన్సుఫ్లోర్ పక్కనున్న సోఫాల్లో, కుర్చీల్లో, బల్లల మీద, బార్‌దగ్గిర ఎక్కడపడితే అక్కడ కూర్చుని, కొందరు నుంచుని వున్నారు. అందరిచేతుల్లోనూ ఒకగ్లాసు పానీయం వుంది. ఇంగ్లీషువాళ్ళంతా విస్కీనో, బీరో, ఏదో ఒక డ్రింక్ తాగుతున్నారు. పర్మిట్‌వున్న ఇండియన్లు కూడా విస్కీ సేవిస్తున్నారు. తక్కినవాళ్లు ఆరెంజ్ జ్యూస్‌తోనో, టొమాటో జ్యూస్‌తోనో తృప్తిపడుతున్నారు. అక్కడవున్న వాళ్ళల్లో చాలామంది ఒకరికొకరు పరిచితులే. అయినా, ఇప్పుడెవరెవరో తెలుసుకోడం కష్టం. కొందరి విషయంలో అసంభవమనేచెప్పాలి. అంతా ఫ్యాన్సీడ్రస్ వేషాల్లో వున్నారు. లంబాడి యువతులు, పంజాబీ పడతులు, గైషా కాంతలు, హవాయ్ పిల్లలు, పల్లెపడుచులు, కొండా జాతి మనుష్యులు, రెడ్ ఇండియన్లు, క్లౌన్లు, గంగిరెద్దులవాళ్ళు, పాములవాళ్ళు, టీ తోటల్లో కూలీలు. ఒక పాములవాడు, పంజాబీ యువతితో డాన్సు చేస్తున్నాడు. టీ తోటల్లో కూలీ, లంబాడీ యువతిని తనతో డాన్సు చెయ్యమని అర్థిస్తున్నాడు.

క్లౌన్ డ్రస్‌తో మురళి ఒకమూల సోఫాలో కూచున్నాడు. నల్లటి పొడుగాటి గుడ్డటోపీ, తెల్లని రబ్బరుముక్కూ, మేకప్ చేసుకున్న కళ్ళూ, రంగురంగుల

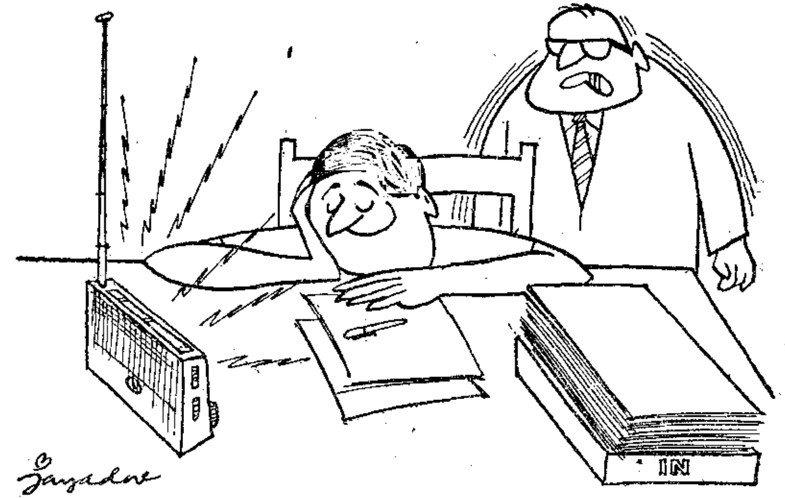

బట్టలూ కడుపుబ్బ నవ్వుపుట్టించేలా వున్నాయి. కాని ఈ క్లౌన్ డాన్సుఫ్లోర్ మీద వికారచేష్టలుచేసి, అందర్నీ నవ్వించి ఆనందంగా గంతులెయ్యడానికి బదులు ఏదో దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోయాడు.

తను గోరంతలు కొండంతలు చేశాడేమో అనిపించింది మురళికి. కనీసం డాన్సు మొదలుపెట్టేముందేనా లలితతో రాజీపడవలసింది. ఈ రాత్రి లలిత సొంతం. ఇప్పటి కోలాహలం ఆమె శ్రమఫలితం. ఈనాడు ఆమెని నొప్పించకుండా వుండవలసింది అనుకున్నాడు. ఇప్పుడుమాత్రం మించిపోయిందేమీలేదు. లలిత, ఆ గైషా " కిమోనో " లో ఎవరితోనో డాన్సు చేస్తోంది. తరవాత డాన్సు తనామెతో చేసి నెమ్మదిగా చెవుల్లో తీయటిమాటలూదుదామనుకున్నాడు. కాని, చూసినకొద్దీ లలితమీద అతనికి సానుభూతి సన్నగిల్లింది. జరిగిందానికి తనొక్కడే బాధపడుతున్నట్టుంది. కాని, లలితకి చీమకుట్టినట్టుకూడా లేదు. హాయిగా తుళ్లుతూ డాన్సు చేస్తూంది. తనిలా బాధపడుతూ కూచోడం బాగాలేదనిపించింది. తను కూడా ఈ ఉల్లాసంలో పాల్గొనాలి. చుట్టూ కలయజూశాడు మురళి. అంతా జంటలు జంటలుగా విడిపోయి కొందరు డాన్సు చేస్తూ, కొందరు కూచుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, కొందరు బార్‌దగ్గరనుంచి నవ్వుతూ మురిసిపోతున్నారు. ఒంటిగా ఒక్కయువతైనా మురళికి కనిపించలేదు. సమయంచూసి అందరిలోనూ అందమైన యువతిని తనతో డాన్సు

చెయ్యమని అడగడానికి కాచిపెట్టుకుని కూచున్నాడు. అక్కడ వున్నవాళ్ళలో హవాయ్ యువతి అతన్ని ఆకర్షించింది. ఆమె ఎవరై వుంటుందా అని అతను ఊహించటానికి ప్రయత్నించాడు. చాపతో అల్లిన పరికిణీలో రొమ్ములు కప్పడానికి ప్రయత్నించే చాలీచాలని ముక్కల గుడ్డలో విరబోసి నల్లనికురులతో మెడలో మొయ్యలేనన్ని పూలదండల్తో హవాయ్ నుంచి అప్పుడే దిగివచ్చినట్టుంది. ఈమె వేషధారణకి ఎంతో కష్టపడివుండాలి. కనుముక్కు తీరుకూడా హవాయ్ పోలికల్లో తీర్చిదిద్దుకుంది. తనింతకు ముందీమెని చూసివుండడు. కొచ్చిన్‌నుంచో, మోనార్‌నుంచో, నీలగిరినుంచో వచ్చివుంటుంది. ఈ టీ లోకానికి కొత్త అయివుంటుంది. ఆవిడ ఎవరయినా తనతో డాన్సుచెయ్యమని అడిగితీరాలి. పెళ్ళికి ముందురోజులు జ్ఞాపకంవచ్చాయి మురళికి. ఆ కాలంలో ఇలాగే ఎవరయినా ఆకర్షవంతంగా కనిపిస్తే స్నేహం చేసే వరకూ మనసు ఊరుకునేదికాదు.

కొంత సేపటికి హవాయ్ యువతిని ఒంటిగా చూశాడు. పార్ట్నర్ ఆమెకి డ్రింక్ తేవడానికి వెళ్ళినట్టున్నాడు. మురళి వెళ్ళి ఆమెని తనతో డాన్సు చెయ్యమని అడిగాడు. ఆమె నిరాకరించలేకపోయింది.

ఆమెని చూస్తున్నకొద్దీ అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకోవడం ప్రారంభించింది. అంత అందమైన ఆడవాళ్ళు కూడా వుంటారా అనుకున్నాడు. ఆవిడ కళ్లలో నిత్యయౌవనం వెల్లివిరిసింది. ఆవిడ మేనిఛాయలో ప్రకృతి పరవళ్ళుతొక్కింది. ఆవిడ కాళ్ళముందు మార్లీన్ డీట్రిచ్ మిలియన్ డాలర్ లెగ్స్ ఎందుకూ పనికిరావు. ఈవిడ హాలీవుడ్ వెళ్ళితే మార్లీన్ మన్రో, జేన్ మాన్స్‌ఫీల్డ్, అనీతా ఎక్‌బర్గ్ వెలవెలబోతారు. తన సౌందర్యాన్ని వెల్లడిచెయ్యడానికే కాబోలు హవాయ్ వేషం వేసిందీవిడ. అజంతా సుందరుల్ని తలదన్నే ఆమె సోయగం వరవళం చేస్తూంది. మురళికి కవిత్వం పుట్టుకొచ్చింది.

పరస్త్రీగురించి ఈ విధంగ ఆలోచించడం మంచిదికాదని అతనిలో ఏదో గొంతు అప్పుడప్పుడూ చిన్నగా హెచ్చరిస్తూ వచ్చింది. ఆతలపు వచ్చినప్పుడల్లా అతను "కిమోనో" లో డాన్స్ చేస్తున్న గైషావైపు చూశాడు. తనుమాత్రం ఎందుకు ఈ రోజు వృధాచెయ్యాలి.

"మీరెంత బాగా డాన్సుచేస్తారు!"

మురళి ఆమె నేదోవిధంగా మాటల్లో పెట్టడానికి ప్రయత్నించాడు. హవాయ్ యువతి కొంచెం దూరంగాజరిగి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా నవ్వింది. మురళి ఆమె వీపుమీద చేత్తో మెత్తగా ఆమెని దగ్గిరకి జరుపుకున్నాడు. రెండవ చేతిలోవున్న ఆమె అరిచేతిని మృదువుగా అదిమాడు.

ఆ స్పర్శలో అతను తన్మయం పొందాడు.

"ఎంత అందమైన రాత్రి "

ఆమె కళ్ళల్లోకిచూస్తూ అన్నాడతను మళ్ళా.

ఆమె నుదురు అతని పెదవులదాకా వచ్చింది. ముద్దుపెడితే ?

"మీకు మాటలురావా ?"

అని నవ్వాడు మురళి.

"ఇంగ్లీషు" అని రాదని సంజ్ఞచేసింది హవాయ్ యువతి

"ఓహో, ఇంగ్లీషు రాదన్నమాట."

అయితే హవాయ్ యువతిపాత్ర పూర్తిగా అభినయించ దలచుకుందన్న మాట ఈవిడ.

"పోనీ అర్థమౌతుందా?" అడిగాడు.

"ఊఁ!" అందావిడ.

కొంత సేపు ఇద్దరూ మాట్లాడకుండా డాన్సుచేశారు. మళ్ళా మురళి అన్నాడు.

"బయట వెన్నెల ఎంత అందంగా వుందో"

ఆమె మాట్లాడలేదు.

"తోటలోకి వెళ్ళి చందమామని చూద్దామా ?"

అడిగాడేకాని మురళి సమాధానానికి ఎదురుచూడలేదు. ఆవిడచెయ్యిపట్టుకుని తోటలోకి తీసుకువెళ్లాడు

"ఈ వెన్నెల్లో మీ అందానికి దాసుడు కాని మగాడుండడు" అని నవ్వాడు.

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది.

"ఇంక మీ వేషం కట్టిపెట్టి మాట్లాడొచ్చు "

అది కట్టుబాట్లకి వ్యతిరేకం అన్నట్టు బుర్ర అడ్డంగా తిప్పిందావిడ.

"ఈ చల్లనిరాత్రి, పున్నమచంద్రుని కింద కారులో డ్రైవ్‌కి వెళ్ళదామని లేదూ ?"

ఆవిడ భుజంమీద చెయ్యివేసి అడిగాడు మురళి.

ఆవిడ సమాధానం చెప్పలేదు.

మురళి హవాయ్ యువతిని తన కారు దగ్గిరకి నడిపించాడు.

"మీరెక్కితే నా కారు పావనమైపోతుంది." ముందుసీటు తలుపు తెరుస్తూ ఆవిడని ఎక్కమని చెయ్యి చూపాడు. ఆవిడ మాట్లాడకుండా ఎక్కికూచుంది. నెమ్మదిగా అతను కారు పోనిస్తున్నాడు. కొంత సేపటికి ఆమె తలుపు చివరనుంచి అతని దగ్గరగా జరిగింది. ఇంకొంత సేపటికి అతని భుజంమీద ఆనింది. మురళి ఎడంపక్కగా కారుఆపి, ఆవిడని రెండు చేతుల్లోకి తీసుకుని ముద్దుపెట్టుకోబోయాడు. అతనికి లలిత జ్ఞాపకం వచ్చింది. లలిత, ఛీ! లలితకి తను ద్రోహంచేస్తున్నాడు. లలితని వెంటనే చూడాలని బుద్ధిపుట్టింది మురళికి. హవాయ్ యువతిని చేతుల్లోంచి వదిలేసి కారు స్టార్టు చెయ్యబోయాడు ఆమె స్విచ్ తాళాలు తీసేసుకుంది.

"రొమాంటిక్ బాచిలర్‌లాగా ప్రవర్తించినందుకు క్షమించండి, మిస్..." అతని మాటలు తడబడ్డాయి.

ఒక నిముషం ఆగి మళ్లీ అన్నాడు.

"మీరు క్షమిస్తానని మాటయివ్వాలి. మీ సౌందర్యం నాకంటే ఎంతో మంచి భర్తని మీకు తెచ్చిపెడుతుంది."

అతను నవ్వటానికి ప్రయత్నించాడు.

"ఇంక శ్యాలు ఇవ్వండి పోదాం. నా భార్య క్లబ్బులో నాకోసం వెతుకుతూ వుంటుంది."

"ముద్దుపెడితేకాని యివ్వను." చివరకామె నోరు విప్పింది. లలిత! ఆమెదే ఆ గొంతు.

"డార్లింగ్ ..." అతనాశ్చర్యపోయాడు. ఇంకా ఏదో అనబోయాడు. కాని ఆమె పెదవులు మాటల్ని పైకి రానియ్యలేదు.

* * *

"డార్లింగ్! పెళ్ళయి రెండేళ్ళు కావస్తున్నా నీ బాచిలర్ టెక్నిక్ మరిచిపోలేదు." నవ్వింది లలిత.

మురళి సిగ్గుతో మాట్లాడలేక పోయాడు.

"మొదటిసారి మనం జింఖానాక్లబ్బులో ఇండిపెండెన్స్ డే డాన్సులో కలిసినప్పుడు సరిగ్గా ఇదే కథ, జ్ఞాపకం వుందా?"

మురళికి జ్ఞాపకంవుంది. ఇలాగే వెన్నెలరాత్రి. అందమైన యువతి. బయట లాన్‌మీదకి తీసుకువెళ్లాడు. తరువాత కారులో రైడ్‌కి. మూడునెల్ల తరువాత ఆ యువతిని పెళ్లాడాడు.

"క్లౌన్ డ్రెస్‌లో నిన్నానవాలు పట్టలేకయాను" అంది లలిత. "కాని వెన్నెలా, కారు రైడు అంటూ మొదలు పెట్టగానే నీ బండారం బయటపడిపోయింది. తరవాత మన కారుదగ్గరికి తీసుకువెళ్ళడంతో వున్న అనుమానం కాస్తాకూడా తీరిపోయింది."

తన బండారం బయటపడిపోయినందుకు మురళి ఏమీ చింతించడంలేదు. అతన్ని బాధపెడుతున్న సమస్య గైషా డ్రస్సులో వుండవలసిన లలిత హవాయ్ పిల్లగా ఎలా మారిందా అని?

"అదా, కిమోనో నీ కిష్టంలేదని మిసెస్ పేంటర్‌కియిచ్చి ఆవిడ హవాయ్ రోబ్స్ నేను తీసుకున్నాను."

లలితని చేతుల్లో ఇముడ్చుకున్నాడు మురళి.

మనసు చికాకే మనిషే చికాకే

పొట్లపల్లి శాంతాదేవి

(గత సంచిక తరువాయి)

క్రొత్త ఇంట్లో కుర్చీ వేసుకు కూర్చొని ప్రయాణబడలిక తీర్చుకొంటున్నాడు శశాంక. నీళ్ళతో తడిసిన క్రొత్తగోడలు చల్లదనాన్ని ఇస్తూంటే ఎయిర్‌కండిషన్‌గదిలా ఉంది. వాటి నుండి వెలువడే ఓ సువాసన ఏమిటో హాయిగా, ఊరటగా ఉంది.

అవతలవైపు గోడకు గచ్చు చేస్తున్నారు. తాపీల చప్పుళ్ళు, ఇనప తట్టలు ఛళ్ళునవేసిన శబ్దం వినవస్తున్నాయి. మేస్త్రీ చేతిక్రింద పడుచుకుర్రాళ్ళేకాక పడుచుకన్నెలుకూడా ఉన్నారు. చిలిపికయ్యం పెట్టుకొని సరసాలాడుతున్నారు.